

Elostirion

Árgang V

Nummer 32

The choise of a new generation.

ANSVARIG UTGIVARE
Vardamir, länsherre

REDAKTION
Gil-galad, redaktör

ILLUSTRATÖRER
Iorlas
»Monica« (framsida)
Thingol

ADRESS OCH E-ADRESS
Elostirion, c/o Johan Welin
Slätten 1, 416 61 Göteborg
jw@digit.se

© ET & Grå Rådet, sep 1996
Upplaga: 65 ex

Elostirion® (sindarin: stjärnvakt) är Mithlonds tidning.

Endast av länsherren eller Grå Rådet signerade inlägg uttrycker Mithlonds officiella ståndpunkt i förekommande frågor.

Artiklar och liknande material skall inlämnas i sådant skick att redaktionen inte behöver ägna sig åt tidsödande inskrivningsarbete. Undantag görs för de inbyggare som inte har tillgång till dator.

Illustrationer skall vara utförda i tusch eller motsvarande. Detta är en viktig kvalitetsaspekt.

Redaktionen förbehåller sig bland annat rätten till rubriksättning, förkortningar samt rätten att korrigera uppenbara språkliga och sakliga fel. Den som inte godtar hela eller delar av detta förbehåll, förväntas deklarerat detta för redaktionen när materialet lämnas in.

Utgivning till inbyggare sker 8 dagar efter manusstopp (ej söndags- och helgdagar). Prenumeranter får tidningen tre dagar senare.

En helårsprenumeration kostar 40 silvermynt. Betalning görs till länsskattnästaren eller genom insättning på Mithlonds postgiro 445 91 18-8.

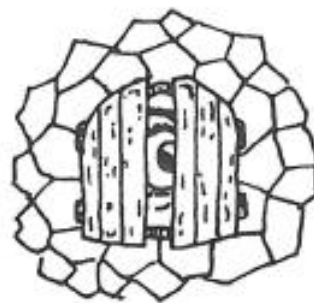
Ledaren

Elostirion vill främst tacka Stefan Gutehall för den recension som han har bidragit med. Vi publicerar gärna fler, men endast om recensenten ser till att skaffa sig ett *anständigt* namn.

Grendel har på eget initiativ utverkat Turgons tillåtelse att låta Elostirion publicera hans (vinnande) bidrag till Angmar Contest, Bokskogen 1995. En stor eloge till Grendel.

Sus för i detta nummer fram synpunkter på den senaste tidens debatt. Vi ställer oss emellertid frågande till en detalj i hennes artikel. Kan det vara så att hon använder ordet »träsk« som en nedsättande synonym för Grå Hamnarna? Döm själv. Medan du gör det smyger gråklädda män genom natten. Deras mål...

Redaktionen

Nya adresser

Alfirin är inneboende; c/o Lena Bergström, Tycho Brahes Gata 27, 415 17 Göteborg. Tel 031-43 25 46.

Eiturir är tills vidare inneboende hos Ancalagon. Tel 08-752 65 16.

Elurín flyttar den 1 oktober till Häradsgatan 38 A, 431 42 Mölndal.

ET bor där han bor...

Kalendariet

SEPTEMBER

Fredag 20/9	18.00	Gil-galad	Rådsmöte
Söndag 22/9	15.00	Vattentornet, Slottskogen	Bågsytte. Få platser; föranmälan till Gil-galad Arrangör: Cor Eldalië i samarbete med Gotvik
Söndag 22/9	18.30	Gil-galad	Bilbos födelsdag Arrangörer: Rowan & Gil-galad, med stöd av Cor Eldalië
Lördag 28/9	15.00	GD-foajén, Chalmers	Dansgille Arrangör: Cor Litalië

OKTOBER

Fredag 4/10	20.00	Samling på Pauls Biljard	Höstgillespreludium Arrangörer: Alfirin & Gil-galad
Lördag 5/10	13.00	Bockaberg, Floda	Höstgille VI: Atalantë
Tisdag 8/10	19.30	Kungälv's bibliotek	Förel: Vårt behov av tomtar och troll (Ebbe Schön)
Söndag 13/10	15.00	Grindstugan	Länsmöte: höstgillesåtersamling Arrangör: Grå Rådet
Lördag 19/10	15.00	GD-foajén, Chalmers	Dansgille Arrangör: Cor Litalië
Fredag 25/10	14.00	Gil-galad	Manusstopp Elostirion 33. Observera klockslaget
Fredag 25/10	17.00	Gil-galad	Gillesmöte Arrangör: Cor Eldalië

NOVEMBER

Fredag 1/11		Mithlond	MMM-partaj (Halloween) Arrangör: Mellonath Minas Morgul
Söndag 10/11	15.00	Grindstugan	Länsmöte Arrangör: Mellonath Elbereth
Lördag 16/11		Fornost Erain	Ringarë bankett

DECEMBER

Söndag 8/12	15.00	Grindstugan	Länsmöte Arrangör: Cor Eldalië

Födelsedag!

Den 22 september infaller Bilbo Baggers födelsedag. Denna dag kommer att firas i sann hobbitanda, med bla mättande maträtter av olika slag (till självkostnadspris; max 33 kronor).

Du är hjärtligt välkommen till Gilgalads boning vid halvsjutiden. Kom barfota!

Vi låter dig veta mer när den stora dagen närmar sig. Anmälan måste göras senast fredag kväll.

Rowan & Gil-galad

Efterlyses

Inför Höstgillet behöver en uppsjö saker ordnas.

Grå Rådet behöver veta vilka som har tillgång till bil den 5 oktober. Var vänlig säg till första bästa rådsmedlem, om du förfogar över en bil.

Grendel behöver för dekorens skull låna ihop lampor, helst golvstående. Ta dig en funderare på vad du kan ha att låna ut och säg sedan till henne.

För Grå Rådet,

Gil-galad

Riddar Iorlas vapen.

Färg: rött, blått, guld.

Punkt för punkt

JRR Tolkien avled den 2 september 1973

- Tar-Calion (Ar-Pharazôn) har Läns-herren utsett till underhållningsansvarig för Höstgille VI: Atalantë
- Rykten gör gällande att Baranor, Grendel och Eiturir alla nådde toppplaceringar i Bokskogens bartävling – hur de sedan mådde förtäljer inte historien
- De första medlemskortet i Forodrim's historia är nu en realitet
- Dam Tar-Telperien har upptagits i Rådsfurst Merrys Hov
- Mithlonds läntagare i kronologisk ordning: Gilrandir, Finwë, Carnendil, Gil-galad, Raniel och Vardamir (sittande)
- Bolg har flyttat till Mithlond, enligt Rowan
- *JRR Tolkien Calendar 1997* finns nu att köpa hos Gumperts i Nordstan
- Medeltidsveckan på Gotland. Arrangerande Styringhems väldiga lägerskylt (»Styringheim«) ändras nattetid till »Hyr min get«
- På Bohus förlänades i somras väktargraden av Telperions Orden till Rowan, Baranor och Ferendil
- Yén – ett alviskt år – motsvarar 144 människoår
- Rubriktypsnittet i ET heter Arnold Böcklin, brödtypsnittet Palatino
- Nästa år skall Tolkiens födelsedag firas även i Mithlond.

Bokskogen eller dit & tillbaks igen

Jag anlände efter en lång färd på osäkra vägar till Angmar. Till min glädje var vädret allt man kunde önska att det skulle vara. Knappt hann jag komma ur min droska förrän jag möttes av den tappra alvmön Mithrellas som var på ett strålande humör.

Allt som allt hade sju inbyggare tagit sig till platsen, men till min fasa var Mithlonds länsherre inte en av dem.

Utan dennes visa ledaskap lät jag mig ledas av angmariterna till en tältplats i den mycket stämningsfulla skogen. Jag fann mig placerad nära en optimistisk Fangorn som i hopp om solsken hade slagit rot i en hängmatta.

Inom kort anlände Furstinnan i all sin prakt och med hennes tillåtelse restes den grönklädda sommarstängen.

Det dröjde inte länge förrän vi sattes i aktivitet med en poängvandring under vilken Baranor förvandlades till det ena djuret efter det andra och jag själv släpades iväg av en orch som hälsade mig med passande ord – *pushud golug*.

Mat bars så småningom fram och för att fatta sig kort om gott så kunde även Mithlonds mest sparsmakade alv ta del i måltiden.

När mörkret sänkte sig över Angmar, avslutades natten med en bar med mycket nöje och musik.

Andra och tredje dagen

På lördagsmorgonen väcktes vi av pampiga blåsinstrument och samlades till frukost. Aktiviteterna som följde var tex spjutkastning och tornérspel; i det senare kämpade undertecknad på hästen Fangorn-Mithrellas. Under spelets gång utmärkte sig ett antal deltagare genom att inte bära några som helst plagg på överkroppen. Inga namn. Vem som utmärkte sig mer än dessa kämpar var regnguden som beslutat sig för att närvara i full stridsmundering. Dock lät sig inte festdeltagarna skrämmas till förtvivlan, utan avslutade utomhusaktiviteterna i lugn och ro.

Folk samlades vid de platser som var torra och en viss försäljning tog vid. Där fanns bland annat vapen av mjuka material, en del tyg- och keramikvaror, Gildir hade för ändamålet tagit med sig vackra tengwarkalligrafier av Galadriels klagosång.

Vid bankettmåltiden hade inte regnet skingrats, men skydda av ett vattentätt tak kunde vi äta i ro och det gjorde vi, ty maträtterna var inte sämre än sist. Det blev mycket skålande, hellande och burzum-ûkande, men inte mycket till eglerio även om Gildir tappert ropade några vackra ord på alviska [vänta tills nästa år... - Gg].

Efter maten var det dags för ceremonier under vilka Mithlonds gåva framfördes. En diplomatisk förtrupp beredde väg för en folieklädd Mithrellas (som till alla orchers besvikelse inte var själva gåvan utan bar denna på sitt huvud). Det krävdes dock en åkallan till Valar för att kunna avkräva henne gåvan, och se! Ulmo

med sina följeslagare Uinen och Ossë materialiserades och renade gåvan, som bestod av en smaskig krona till Furstinnan. Som om inte detta hade räckt renade de även Mithrellas och dansade sedan ut till glad musik.

Harad fortsatte med en rökig tillställning som sänkte oss alla i dimma.

När ceremonierna väl var över öppnade Anborn sin bar; gratis salta (mycket salta) jordnötter delades ut för att försäkra försäljningen, och snart satt folk och fä på marken och samtalade. Till min stora lycka dansades det även lite grann, om än nästan symboliskt.

På söndagsmorgonen vaknades det och gicks upp och åts frukost. Solen sken.

Lindir

Till Carnàmiriel

Uti fjärran land fanns en fager ung mö
så vacker som vardagen när hon blev
född

Hennes ögon de glimma som himelns
stjärnor, som rödaste juvel så var hen-
nes hår

Så lycklig så lycklig var Carnàmiriel

Hennes skönhet blev känd både när
och fjärran från den Gamla vägen och
till gudarnas land

Heril vanya noldo palan iello lartie ar
Aman

Lalaith lalaith Carnàmiriel

I skogen hon dansade en skön som-
mar dag men ondskan fann henne
och tog henne bort

I en mörk borg fångslad Carnàmiriel
blev ty på skatter samlade den Onde
själv

Ej lycklig ej lycklig var Carnàmiriel

En ung man strax sändes till hennes
hjälp ett halsband så fagert om halsen
han bar

Macar si cel ambando ien beleg
vanyacor pel i atan

Tintilyes tintilyes le Carnàmiriel

Lång tid sökte han efter den unga
mån kantad utav faror var vägen han
red

Efter mången möda han borgen fann
han trotsade faran och in dit han gick

Att rädda att rädda Carnàmiriel

Ej ville den Onde förlora sin skatt
med våld han befriade Carnàmiriel

Rauko harma vanwe avarmacar dagor
ùmbando ien

Mel oi met mel oi met Carnàmiriel

Turgon

Ps. Om det (mot förmodan) skulle finnas
någon som inte vet var melodin är häm-
tad från, så är det sången som Robert
Taylor sjunger i början av *Ivanhoe*. [Förf.]

Redaktionell kommentar. Radbrytningen
i den satta texten överensstämmer *inte*
med originalet. Enstaka ord på quenya
kan ha blivit felaktigt omskrivna vid
ombrytningen. Red ber om överseende.

Småsaker

Det för Tolkiens författarskap så centrala ordet *hobbit* har i svenska översättningar ersatts med nya men snarlika ord i två fall, i ett tredje är den ursprungliga stavningen bibehållen. Tre varianter existerar sålunda. Låt oss reda ut begreppen.

Tore Zetterholm skrev *homp* i 1947 års svenska översättningen av *The Hobbit*. (I samma översättning – med titeln *Hompen* – heter för övrigt Hobbiton/Hobsala *Hompebo!* Bilbo Baggins *Bimbo Backlin!* och Sackville-Baggins/Säcksta-Baggerna, håll för andan... *Jönsson-Backlingarna!*)

Britt G Hallqvist lät i sin eminenta nyöversättning av nämnda bok en hobbit få förbli en hobbit. Klokt.

Åke Ohlmarks kunde självfallet inte hålla sina fingrar i styr utan gav i sin översättning av *The Lord of the Rings* halvlängdsmännen namnet *hober*.

Sensmoral. Nästa gång du möter en hobbit, förvissa dig om att det inte är en hob eller, än värre, en *homp*!

Gil-galad

Presstopp!

Från LFAs (vräkiga) högkvarter på Stämpelgatan 1 i Grå Hamnarna har vi nåtts av ett omskakande pressmeddelande:

Till våra sympatisörer. Vid ett i kväll extrainkallat styrelsemöte beslöt LFAs verkställande utskott att förklara Lobbygruppen för Furst Arawns återinsättande i konkurs. All verksamhet med anknytning till LFA skall som en följd härav omedelbart upphöra. Alla existerande tillgångar kommer att överföras till hemliga bankkonton i skatteparadiset Umbar. Vidare uppmanas all personal att gå i exil. Styrelsen förklarar sitt beslut med att »risken är stor att vi blir de första som ställs mot väggen om revolutionen kommer«. Byråkrater i alla världens länder – förenen eder!

Givet i Mithlond den 11/9 år XLII.

© LFA Inc

Nya band

A new edition of *The Hobbit* in B format paperback was published on 7 May which has the original cover design painted by Tolkien himself and includes his colour paintings which have previously not been available in a paperback.

Next year is the 60th anniversary of the first publication of this classic book which was published back in September 1937. To commemorate this anniversary we will be publishing a special fully illustrated edition by Alan Lee, who illustrated *The Lord of the Rings*.

HarperCollins, London

Ett debattinlägg

Jag har just läst Ferendils, Gil-galads och Rowans artiklar om bristen på (sago-) stämning i Mithlond och tänkte att jag som utomstående (nåja!) skulle ge min syn på saken samt tala om hur medeltidsföreningen SCA har misslyckats med att lösa samma problem (så att ni inte behöver göra samma misstag menar jag). Nedanstående har diskuterats ingående med såväl Iorlas som Merriwyn, vilka således kan ta åt sig en del av »äran«.

Stämningen ja, vart tog den vägen? Till en början kanske man bör definiera orsaken till problemet och den är, anser jag, att vi helt enkelt har blivit tillvanda! Jag minns så väl min första bankett (inom SCA i och för sig, men det spelar ingen roll). Det var en helt vanlig bankett i en helt vanlig bygdegård, och den befolkades av helt vanliga (hm!) SCAiter i dräkt... men för mig, som aldrig hade upplevt något liknande, var det jättehäftigt! Idag, sex och ett halvt år senare, är jag ganska blasé och det gäller nog en del av er också, misstänker jag! Så vad skall vi göra – hålla alla banketter i Bohus Fästning? Nej... vi skulle vänja oss vid den också så småningom.

Lösningen står alltså inte att finna Linya och bättre omgivning utan inom oss... kanske. SCA försökte till exempel med att deklarerat att vissa ställen eller tidpunkter var »magiska zoner«, dvs där fick man bara agera på ett »medeltida« vis, men detta fungerade inte – folk fortsatte att dis-

kutera nutida företeelser, om än i medeltida språkdräkt eller medelst fantasifulle omskrivningar (»magisk låda« = dator etc).

Nåja. Ni är inte SCA. Ni är er själva, på gott och ont (eller kanske grått och ont?). Skälet till att de »magiska zonerna« inte fungerade i SCA var att vi inte hade något att hänga upp våra medeltida jag på eftersom man i SCA skapar en »trolig« medeltida personlighet, inte tar sig någon som faktiskt har levt. Det problemet har inte ni. Era alias kanske bara nämns i en bisats någonstans i Tolkiens verk, men de finns iallafall, och ni har något att haka upp dem på... och ni kan också dristas anta att andra medlemmar vet något om ert alias (åtminstone om ni har valt en mera känd person, Frodo eller så... *fniss*) och behandlar er/det därefter.

Vad göra således? Tyvärr har jag ingen fin patentlösning som ni kan få, men man kan lätt inse att jakten på stämning borde börja med aliasen, och härav följer också att alla måste hjälpa till, annars går det inte! Det finns säkert många som egentligen vill rollspela sina alias mer, men inte gör det antingen för att de inte törs eftersom ingen annan gör det, eller för att de ändå inte får något gensvar. Men, som alla som har varit på lajv vet, rollspel är smittsamt om man bara är tillräckligt många som gör det, så förtrösta icke! Den aliasträning ni haft (under Häxx ledning?) tycks ha varit uppskattad av många; kanske det är dags för en

ny omgång? Med rollspelets hjälp kan man också ibland ignorera eller kringgå irriterande utgårdas företeelser.

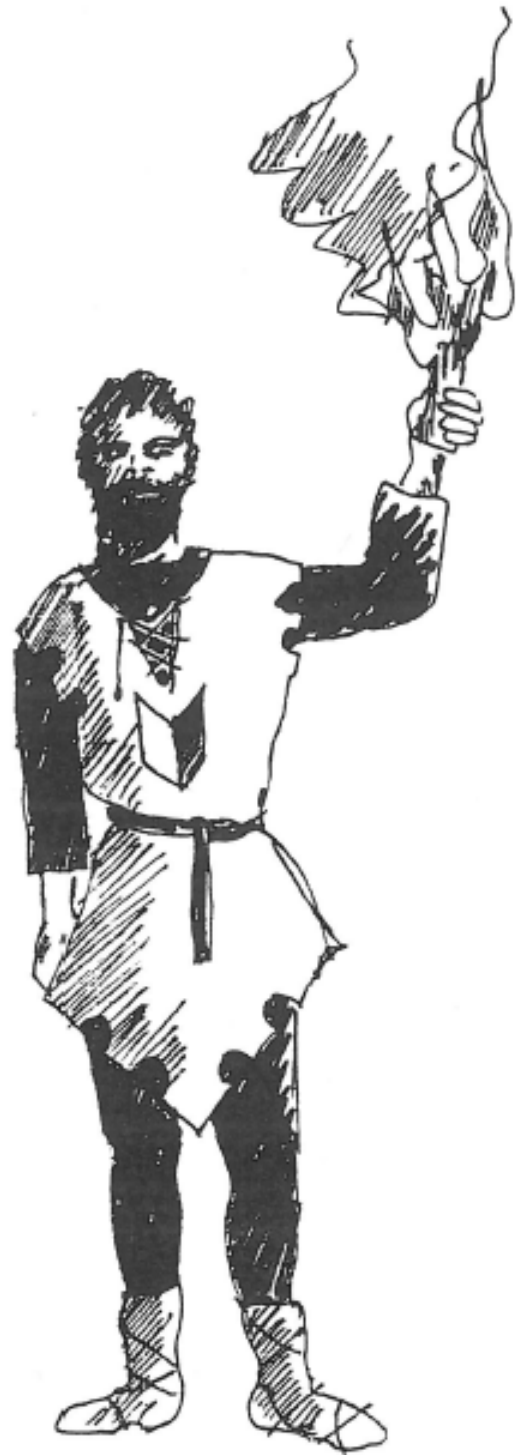
Dessutom kanske det skulle hjälpa att skaffa sig en uppsättning »aliastypiska« kläder i den mån det finns några sådana (även om alla har »rätt« till en festklädsel kanske de inte behöver ha den jämt; jag gillar Häxx festdräkt, men jag tycker inte att den känns så värst häxmästaraktig, även om den kanske är tagen från tiden då Häxmästaren inte var Häxmästare utan bara en vanlig dödlig mes...).

Hur som helst kan en liten detalj göra så mycket; man kan bära Gondors eller Rohans vapen broderat någonstans på dräkten eller på en penningpung etc... SCA:iter är t ex väldigt dåliga på det här; de blandar glatt plagg från olika tider och länder (och jag menar, är man med i en förening som skryter med sin autenticitetssträvan så...). Vidare håller jag med Ferendil; hellre ingen rekvisita alls (rollspel kan som sagt överbrygga detta) än fel rekvisita.

Bla, bla, bla. Jag kunde hålla på i evighet med allehanda klämkäcka råd, men ni är inte dummare än att ni begriper vart jag vill komma, så nu tror jag att jag lägger av! Eftersom jag inte kan någon alviska får jag väl avsluta på latin; Mens agitat molem!

Sus

Ps. Ajajaj... ser att jag har skrivit en del av meningarna ovan i »vi«-form. Skrikande och sprattlande dras jag ner i träsket... och lo bara flinar!

Bortom ragnarök

Mickey Zucker Reichert – *Beyond Ragnarok, The Renshai Chronicles #1* (DAW 1996, 731 s).

Trots de många sidorna var detta en ganska lättläst historia, intrigen var »vanlig« fantasy med inte allt för många personer och avancerade konspirationer. I korthet är det som följer: Béarns kung ligger döende och ingen av hans arvingar klarar »Stavtestet« som bedömer deras lämplighet att regera. Men så upptäcker man att en av kungens bortkörda söner har fött en son som är landets sista hopp. Eller egentligen världens sista hopp eftersom traditionen säger att det andra Ragnarök kommer att inträffa när Béarns tron står utan kung. Två budbärare och två diplomatiska karavaner sänds ut till Västlandet för att söka reda på den blivande kungen, som förresten heter Giff. De återkommer inte, och det är här våra hjältar kommer in i bilden. Matrinka – en prinsessa som misslyckats i stavtestet, Darris – son till barden, Rakhir – riddare (åtminstone hoppas han bli en snart), Kevral – Matrinkas Renshai livvakt och Tae – son till något motvarande en maffiaboss. Alla är de givetvis unga, de vanliga kärleks-historierna som hör till en sådan här färd finns med och när en riddare är i sällskap med andra utan samma hederskodex blir det givetvis bråk och diskussioner om Ära osv. Under resans gång upptäcker de att det är bittra alver som ligger bakom många av deras problem. Och hemma

konspirerar kungens förste minister för att själv ta makten.

Nu kanske det är dags att förklara bokens titel. Historien utspelar sig nämligen mot bakgrund av de nordiska gudasagorna, åtminstone är gudarna samma och en del av *Eddan* har använts korrekt. Sedan har författaren tagit sig egna friheter och skrivit om både en del av mytologin och resultatet av själva Ragnarök. I *Beyond Ragnarok* sägs det att Frej skapade alverna och lät dem leva i Alfheim men under Ragnarök drabbades även deras land av förintelsen och endast något under trehundra alver lyckades fly till Midgård. Under de trehundra år som förflutit sedan dess har alverna förändrats och börjat hata människorna, utan att veta något omdem. De har nämligen fått för sig att det är människornas fel att deras släkt förintades och tänker nu förintä hela mänskligheten.

Detta är en bra bok. Den är inte utmärkt, men den är ett eller två snäpp bättre än den vanliga fantasyromanen. Personteckningarna kanske kunde vara lite bättre och huvudpersonernas tur lite mindre. Men man vet ju aldrig, Asarna är ju kända för att lägga sig i händelser på Midgård när det faller dem in. Mitt nästa bokköp kommer nog att bli Renshai-serien av samma författare, den bildar antagligen bakgrund till en del av händelserna i *The Renshai Chronicles* och kan vara nyttig att läsa. Rekommenderas.

Stefan Gutehall

SG är redaktör för *Spektra SF* och blivande inbyggare i Grå Hamnarna.

Magert resultat

Jag [Eiturir] har nu sammanställt svaren från *Mithlond granskar*, som genomfördes efter beslut av Grå Rådet. Det var skrämmande få inlämnade enkäter; bara sex stycken! Det går därför knappas att säga att svaren jag kommer att presentera är representativa för föreningen i sin helhet.

Vilket/vilka gillen är du aktiv i?

Bland de svarande var följande gillen representerade:

- Bokgillet (4)
- Cor Liltalië (3)
- Konst- och Hanverksgillet (3)
- Mellonath Elbereth (3)
- Mellonath Athelas (2)

Cor Eldalië, Mellonat Minas Morgul, Mellonat Naer Nen och Musikgillet hade bland de svarande inga aktiva.

Vilka gillen saknas?

Saknade gillen var: ett hobbitgille, ett Númenorgille och ett gille för »tan-
kens kreativitet«.

Länsmöten

Alla önskade regelbundna länsmöten, men efterfrågan varierade mellan en gång varje månad till en gång varannan.

Alla tyckte det vore en bra idé att låta gillena få arrangera länsmöten [Grå Rådet har tagit fasta på detta; se kalendariet – red], men med följande tillägg:

- Det vore bra om gillena samarbetade.

- Inte bara gillen utan även folkslag, nationer, hushåll osv kan få arrangera.

Tre förslag på hur dessa möten kan gå till har jag fått och sammanställer dessa till ett svar: Kanske kan man ha någon öppningsceremoni som alltid genomförs. Före eller efter denna tar man eventuellt upp någon viktig fråga till allmän diskussion. Efter detta följer det program som arrangörerna lagt fram. Givetvis med mat, dryck och dans.

Lyssnar Grå Rådet?

På frågan om Grå Rådet är tillräckligt lyhört för åsikter svarade tre ja, ingen nej (en rådsmedlem avstod från att svara).

Saknar du Tolkienanda?

De flesta saknade Tolkienanda (två svarade ja, ingen nej, en både ja och nej, en svarade ibland och en »nja«). Detta motiverades med att sagostämning (ej Disney...) saknades och att spex och »utgårdasätt« får dominera, det senare viktigt att tänka på vid ceremonier och banketter.

Vad är Tolkienanda för dig?

En känsla av att befinna sig i Midgård. Det vi gör i föreningen skall kretsa kring Tolkiens böcker. Många exempel på vad som inte ansågs vara Tolkienanda gavs, såsom plast, lack, karamellfärger och mycket annat.

Är det viktigt att gestalta sitt alias?

Vid frågan om gestaltningen av ens alias var viktig för den midgårdasämningen, gick åsikterna isär. Vissa alias kan givetvis vara svårare att gestalta än andra (...»så osannolika i kombination att det kan vara bättre att låta bli«). Viktigast är dock att man i tal och handling försöker efterlikna midgårdas förhållanden.

Får du tillräcklig uppskattning?

Endast hälften svarade på frågan om man fick tillräcklig för det man gjorde för föreningen. Svaren var genomgående positiva.

Idéer om nya utmärkelser?

Idéerna var få. Tack i form av brev (pergament) skulle kännas bättre och mer personliga än nuvarande märken. Pannband eller på annat sätt infattad sten till riddare eller dam. Men »plupparna« skall alltså bort; »julgranarnas« tid borde vara förbi.

Ställ krav på nya medlemmar!

Givetvis förväntas att det ett intresse för Tolkien av de blivande eller nya medlemmarna, men också viljan att engagera sig och att skapa Tolkienstämning. Ingen tyckte att det är bra att locka vänner till att börja läsa böckerna bara för att kunna klara inträdesprovet.

Förväntningar finns också på nuvarande medlemmar. Att de ser till att de nya känner sig välkomna och får veta vad som finns att göra och hur man gör det.

Hur ser du på Mithlonds framtid?

Hur ser då Mithlonds framtid ut för dessa sex inbyggare? De ser en förändring. Det verkar som »grupper« har bildats. Vi har blivit ganska många och då krävs det att det finns något som håller oss samman. Då är det bra att diskussioner kring stämning och medlemsvärvning har börjat, men det finns en uppenbar risk för osämja.

Två säger att ett självständigt Mithlond ger möjligheter att binda oss samman och förbättra Mithlond. En annan tror att »förnuftet skall segra och att skilsmässan mellan Forodrim (som helhet) och Mithlond (som län) ej bör ske.«

Eiturir